

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. září 2022 **ve věci obžalovaného J. D.**, narozeného [redacted] v [redacted] odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kolíně, proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 23. 6. 2022, číslo jednací 3 T 87/2022-135, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. D. podle § 226 písm. b) tr. řádu **zproštěn návrhu na potrestání** Okresního státního zastupitelství v Kolíně ze dne 19. 5. 2022, č. j. 0 ZK 146/2022-24, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že dne 11. 5. 2022 v době od 17:20 hodin do 17:25 hodin na veřejně přístupné cyklostezce mezi obcemi P. a R. se poté, co R. V. hodil kamenem po vozidle jedoucím po přilehlé silnici a řízeném J. D., vzájemně fyzicky napadli, kdy nejprve udeřil R. V. J. D. minimálně 1x pěstí do jeho levé spodní části čelisti a poté J. D. udeřil R. V. nejméně 2x boxerem do oblasti nosu a části nad levé obočí, kdy mu tímto způsobil tržnou ránu o délce 4 cm, která si vyžádala ošetření v Oblastní nemocnici [redacted] (2 stehy), a hematom na levé straně hlavy, a takového jednání se měl dopustit i přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně pod č.j. 1 T 80/2019 ze dne 26. 11. 2019, který nabyl právní moci dne 3. 12. 2019, odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, **nebot' skutek není trestným činem**.
2. Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě **odvolání státního zástupce**. V rozporu se stanoviskem nalézacího soudu má za to, že byť bylo prokázáno, že R. V. po projíždějícím vozidle obžalovaného hodil kámen, toto nezasáhl. Obžalovaný D. ani blíže neupřesnil, zda bezprostředně hrozil zásah či nikoli. Přesto místo toho, aby obžalovaný situaci řešil oznámením na policii, šel, i přes zásadně negativní zkušenost s V. z předchozích konfliktů, situaci řešit se jmenovaným na místě. Je zřejmé, že ozbrojený tzv. boxerem předpokládal, že k fyzickému konfliktu může dojít, resp. že k tomuto dojde. V této souvislosti připomíná předchozí trestní věc obžalovaného D. vedenou u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 3 T 49/2021. V nyní posuzované věci pak obžalovaný reagoval na úder pěstí stejným úderem, avšak s nasazeným boxerem na ruce, navíc opakovaně. S ohledem na udávaný časový odstup (dle obžalovaného V. udeřil po 15-20 vteřinách) je otázkou, zda je nutno uvažovat o hrozcím či probíhajícím útoku. Přestože dle odvolatele prvotní jednání bylo ze strany V., pak na vzniku další závažnější konfliktní situace se zásadním způsobem podílel právě obžalovaný D. Z uvedených důvodů proto má za to, že jeho jednání naplňuje zákonné znaky skutkových podstat zažalovaných trestných činů a nejedná o případ nutné obrany. Navrhuje proto, aby Krajský soud v Praze napadený rozsudek ve zprošťující části týkající se obžalovaného J. D. zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Kolíně k novému projednání a rozhodnutí.
3. Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal v rozsahu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a shledal **odvolání nedůvodným**.
4. Okresní soud v řízení provedeném v souladu s procesními předpisy provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci, dodržel všechna zákonná ustanovení včetně těch, která zabezpečují práva obžalovaného na obhajobu a potřebné objasnění věci. V hlavním líčení byly provedeny všechny dostupné důkazy, při jejich hodnocení postupoval okresní soud důsledně podle ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

§ 2 odst. 6 tr. řádu, tzn. že tyto hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i jejich souhrnu. Soud prvního stupně důkazní postup vyčerpávajícím způsobem popsal a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnil ve smyslu požadavků kladených na odůvodnění rozsudku (§ 125 tr. řádu). Z odůvodnění jeho rozsudku je patrné, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jak se vypořádal s věrohodností a s obhajobou obžalovaného, jakým způsobem hodnotil věrohodnost v té době spoluobžalovaného V[ ] i slyšeného svědka H[ ] a jakými právními úvahami se řídil, když obžalovaného v plném rozsahu podaného návrhu na potrestání podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil, proto lze v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.

5. Předně je třeba připomenout, že uvedeným rozsudkem byl **spoluobžalovaný R[ ] V[ ]**, uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění prvního soudu dopustil tím, že dne 11. 5. 2022 v době od 17:20 hodin do 17:25 hodin na veřejně přístupné cyklostezce mezi obcemi P[ ] a R[ ] **hodil kamenem po vozidle jedoucím po přilehlé silnici a řízeném J[ ] D[ ]**, tento z vozidla vystoupil a přišel k obžalovanému V[ ], při komunikaci ohledně dlužné částky **udeřil R[ ] V[ ] J[ ] D[ ] minimálně 1x pěstí do jeho levé spodní části čelisti** a poté J[ ] D[ ] udeřil R[ ] V[ ] nejméně 2x boxerem do oblasti nosu a části nad levé obočí, kdy mu tímto způsobil tržnou ránu o délce 4 cm, která si vyžádala ošetření v Oblastní nemocnici [ ] (2 stehy), a hematom na levé straně hlavy, R[ ] V[ ] následně při cestě do místa bydliště dne 11. 5. 2022 po výše uvedeném incidentu okolo 17:41 hodin v obci R[ ], před domem čp. [ ] svou levou rukou úmyslně rozbil skleněnou výplň zadního okna u zaparkovaného osobního motorového vozidla značky [ ], registrační značky [ ], majitelky K[ ] D[ ] K[ ], narozené [ ], bytem [ ], čímž jí způsobil škodu ve výši nejméně 4 920 Kč, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Kolíně pod č. j. 8 Tm 1/2020 ze dne 20. 7. 2020, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen mj. za provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a dále byl rozsudkem Okresního soudu v Kolíně pod č.j. 8 Tm 2/2020 ze dne 19. 8. 2020, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen mj. za provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Za toto jednání, a za sbíhající provinění ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k § 6 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., jimiž byl uznán vinným pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 9. 6. 2022, č. j. 8 Tm 2/2022-172, byl, za současného zrušení výroku o trestu v uvedeném trestním příkazu, odsouzen podle § 358 odst. 2, § 43 odst. 2, § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Rozsudek nabyl právní moci dne 19. 7. 2022.
6. Pokud jde o **skutkové závěry** prvního soudu, tyto mají i dle přesvědčení odvolacího soudu oporu v provedeném dokazování. Okresní soud se velmi precizně vypořádal s věrohodností výpovědí jak obžalovaného D[ ], tak i obžalovaného V[ ] a pokud i s ohledem na výpověď svědka H[ ] považoval za věrohodnější verzi obžalovaného D[ ], pak takovým závěrům skutečně nelze nic vytknout. Není tedy žádných pochybností o tom, že to byl právě dnes již odsouzený V[ ], kdo hodil kamenem po projíždějícím vozidle obžalovaného D[ ]. Vzhledem k tomu, že toto zdaleka nebyl první incident, kterého se jmenovaný vůči majetku obžalovaného D[ ] dopustil, nelze obžalovanému vytýkat, že se i přes skutečně krajně negativní zkušenosti s V[ ] snažil, navíc za přítomnosti třetí osoby (svědek H[ ]) vzniklou situaci vyřešit na místě. Dle odvolacího soudu nelze obžalovanému D[ ] vytýkat, že byl právě vzhledem k předchozím negativním zkušenostem s V[ ], který se vůči jmenovanému opakovaně dopustil i brachiálního násilí, vybaven tzv. boxerem. To, že iniciátorem projednávaného vzájemného konfliktu nebyl obžalovaný D[ ] bylo bezpečně prokázáno, stejně jako to, že **obžalovaný D[ ] udeřil V[ ] způsobem ve výroku napadeného usnesení uvedeným teprve poté, co jej V[ ] jako první udeřil pěstí do levé spodní části čelisti a poté, co proti němu nadále s křikem postupoval.**

Pokud jde o námitky týkající se časového intervalu mezi uvedenými ranami, který by vylučoval jednání obžalovaného v nutné obraně, tyto považuje odvolací soud vzhledem k výpovědi slyšeného svědka H[REDACTED], za zcela irelevantní a v plném rozsahu odkazuje na skutečně precizní odůvodnění nalézacího soudu.

7. Nadto je nutno zdůraznit, že odchýlné hodnocení provedených důkazů státním zástupcem nelze klást prvému soudu k tíži, naopak je třeba zdůraznit, že **hodnocení důkazů** je výhradním právem nalézacího soudu a odvolacímu soudu je dovoleno do tohoto procesu vstupovat pouze tehdy, pokud závěry, které jsou z hodnocení provedených důkazů vyvozovány, nemají oporu v provedených důkazech, či pokud odporují pravidlům formální logiky, což není tento případ. Dále je třeba připomenout, že pokud okresní soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, jak se stalo v tomto případě, a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění, odvolací soud by ani nemohl podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám by event. na základě svého přesvědčení hodnotil tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem.
8. Okresní soud proto nepochybil, pokud vzhledem k výše uvedenému obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu podaného návrhu na potrestání zprostil, neboť v žalobním návrhu uvedený **skutek není trestným činem**.
9. Proto nezbylo, než odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu **zamítnout**.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek **přípustný**.

Proti tomuto usnesení **lze** podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 13. září 2022

JUDr. Lucie Černá v. r.
předsedkyně senátu